

tečou i do království bulimia nervosa, se IT testerka Terčovka, zády k pokladně, zfetovala čokoládou s oříšky. K dokreslení scény nutno podotknout, že ji sežrala v rychlosti vyšší než závratné. K dobru ji budiž to, že tu svoji závislost na své smart droze přezdívané „čokoška“ nemaskuje druhou rukou s mobilem na uchu, přece jen postoj jejího sebeuvědomění zvaném emancipace je o něco namyšlenější... navíc čokoládu pojídá obouruč... ..ostatně se Terčovka nesnižuje k tomu, že by si to svinstvo futrovala do těla po vzoru heroinových smažek někde na záchodě.

A v této chvíli si Terčovka uvědomila, že tapety tohoto kantýnovského rohu jsou zbudovány ze zrcadel a tak má v tomto odlesku reality přehled o všem, co se kolem ní děje (stejně tak i ostatních, kteří tuto zrcadlovou výzdobu pozorují) včetně té zásadní postavy, která se Terčovce právě dívá do očí a civí na ní jak Alenka z říše divů – toho času, s hnědými zuby a intenzivním pocitem sraženého tuku s extrakty kakaa na jazyku, by se nadopovala energií zřejmě ku přežití odpoledne... taktéž v dvojitěm efektu chemických substantiv i mysl svoji rozpouštěla tím pověstným pocitem blaženosti, který je tak notoricky známý milencům, melancholicky labilním individuí a bulimikům a s ohledem na něžné pohlaví i bulimičkám. Nicméně došlo k zajímavé konjunkci, kdy Terčovka, která právě jako hladový ezo-žralok rozpárala tabulku smetanové čokolády, si všimla Ilony, která se stejným způsobem taktéž sjížděla čokoládovou laskominou. Obě měly stejně upjatý pohled upřený do zrcadla, který naznačoval jejich plné soustředění na rozměňování slastného sousta, až se jejich pohledy najednou setkaly. V tom esenciálním detailu lidského kontaktu si ve zprostředkovaném pohledu zrcadlovém - pohlédly do očí. A jak Persues hledící do tváře

Gorgony, bylo cítit to spojení, jak jedna druhou zaregistrovala, a hlavně to, že právě na svém zdraví hanebně páchají ten samý přečin. Terčovce prolétl její život před očima – zejména ze vzpomínek z oblasti obžerství a z nějakého zřejmě mystického důvodu se upomínala na chutě prvního sousta. A to prosím z každého obrazu, kde cítila, že jí něco dělá dobře, i když se to dělat nemá. Avšak v tu chvíli se jí najednou zjevil obraz autority, autority matky, která přistihla dceru při okultním obřadu slasti při nejvyšších vibracích intimnosti. Terčovka se proto cítila jako nahá a tak k tomu zmateně mrkla, jako ta malinká holčička, když se jí něco podobného stalo; a začala třeštit oči v očekávání toho nejhoršího. Taktéž i Ilona zmateně mrkla. Protože ve svých lexaurinových permanentních haluškách v potentním efektu čokoládového výplachu myslí byla zcela mimo IT dění prosycované Javou a SQL právě performující se okolo. Na Ilonu znovu dolehlo to, že byla toho času sama, manžel ji zanechal pro její výjimečnost, zejména pro její vysoké IQ, které používala – jak to ona sama s láskou a péčí uměla a samozřejmě i jiné rozkošné ženy nevyjímaje – v těch nejdebilnějších možných chvílích. Proto od posledního partnerského tématu o společném využití volného času, zcela nečekaně zapojila své předpoklady, které vkusně vybrala svojí Nonetem cejchovanou logikou, a jako promyšlený konstrukt snažila se implikovat nový a pravdivý popis reality životních projevů svého milovaného partnera. Což se jí na adrenalinem vybuzenou situaci – klobouk dolů – docela dobře povedlo. Pročež od té doby lože manželské sdílí už jen se svoji věčně línající kočičkou a manžel Ilonin zase naopak sdílí lože nemanželské s mladší, méně inteligentní, zato blondatější a neméně souloživější dámou ke spokojenosti svoji i její. Ilona hledíc do zrcadla hořce polkla, tak hořce, jak ji konzumovaná čokoláda dovolovala, hluboce vydechla a nenuceně se usmála. Tím považovala celou věc za vyřízenou.

LdA & Hov@doO

Týdeník Nájezd - vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 10.6.2015, číslo 183, online: najezd.wz.cz

10.6. Gita, Margita

Přejeme vše nejlepší!
Když přišla Gita,
načala láhev žita.
Přibyla Margita,
láhev rázem dopita.

PS: Kdo ví, co je láhev žita?

Divadelní spolek Bohém

Vyhlašuje konkurz pro lidi,

- kteří se nestydí ukázat, co je v nich
- jsou dostatečně šílení
- a mají chuť si hrát.

Zkoušky v út, čt od 18:00

Kontakt: **Tonda 731 621 128**

antoncamaj@seznam.cz

FB stránky: **Bohém - autorské divadlo**

Upozornění: Je s tím ohromná spousta nádherné práce.

Kalendář

- 12.6. se koná **RozHuda 8.LET SPOLU!** Zahrají: TOAD IN THE STONE, IRITUJÍCÍ PÝCHORA, ADMIT ONE'S GUILT, ROZHUDA. Kde: Zkušebny Praha (Matúškova 831/1, Háje, P11), start: 18:00, vstup: 80,-
- 18.6. divadlo Bohém hraje: **Rodinné vztahy**. Kde: Bar Zahrada (V Zahradách 13, P8), start: 20:00, vstup: dveřmi.
- 19.6. koncert Hliníkových lopatek dědečka Pipýna. Kde: Baryton klub (Husinecká 29, P3), start: 20:00, vstupné: dobrovolné.
- 20.6. se koná akce: **POJĎTE NA 10°!** Vystoupí: KOČKOLIT, PETYŠA, MOKRÝ VRATA. Kde: Bar 10 (Koleje Strahov), start: 19:30, vstup: kdo co dá.
- 21.6. se koná **Koncert u příležitosti narozenin**. Vystoupí: 3PLUS1, HECTIC CACTUS, JEANIUS, CIGARETTE SYNDROME A THE VANILLES. Kde: Exitus (Sokolovská 195, P9), start: 19:00, vstup: 50 - 80 Kč.
- 23.6. se koná akce: **Derniéra zprávy o pitvě**. Vystoupí: SKRYTÝ PŮVAB BYROKRACIE (poslední koncert s Jakubem), RUCE NAŠÍ DORY, ČINTAMANI. Kde: Klub Kaštan (Bělohorská 150, P6), start: 19:00, vstup: 120 Kč.

TRIČKA NÁJEZD
katalog je hotov!!!
objednávejte na:
<http://najezd.wz.cz/shop/shop.html>
Bližší info nebo přání k triku: Pacient,
najezd@gmail.com.

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

Příznaky nonetské 14.

A když Petr Č., co dodělal konečně ten dopolední Use case problém, který jeho mysl doháněl k šílenství, konkrétně: do jaké části dokumentace projektu jej umístit, si nyní šel odpočinout... dostatečně daleko od slovenského folkloru. Démoni Nonetští přichystali však ve svém rozmaru událost, která vyústila v konstelaci, kdy v blízkém okolí plechového stroje na kávičku, kde Petr Č. v očekávání, že se privátně naočkuje kofeinem, se v koloběhu porůznu kofeinově vyjetých programátorů odehrávalo sročení žen probírající novou kulmu na vlasy, která umí, „holky, čumte na to,“ dokonce i plést copánky. Petr si během rituálu plnění kelímku instantním nápojem vyslechl téma jejich hovoru a pobaveně se usmíval. Zde se však stalo to, co by se dalo charakterizovat jako osudový šprým, kdy se muž ve špatný čas ocitne na špatném místě, zvláště když se tomu všemu povzneseně tlemí a kroutí hlavou. Právě když se ženy přely, jestli s tím mechanicky zhotoveným copánkem vypadají pěkně, zvláště když se tam navíc dobelhala i Marta, kterou mimo jiné popadla mlsná, byl Petr Č. přizván do debaty - otázkou z davu: „Čemu se tam tak směješ?“ Takto se IT samec Petr Č. dostal mezi ženy. A jako Paris, který měl rozhodnout, která bohyně pro svoji krásu zvítězí obdarována jablkem utrženého v zahradě ženství, tak i on volil ta správná slova a rozmíšlel se. A v této chvíli! Kdy muž - Petr Č. stojí sám za sebe a se svojí osobností, s kterou to on – konkrétně 28 let a 10 měsíců jakž takž pytlíkuje. Kdy může vydat za sebe poselství, kým je, tak tento IT analytik ezo-hlubin světa, který se fyzicky vejde na dezertní talířek, se usmál a vážně pronesl: „No, jsi hezká.“ Navíc graduje kolektivní vzrušení svým mírně vymaštěným pohledem. A v nastalé chvíli, kdy IT hrdina Petr Č. přemýšlí, jestli řekl opravdu ten nejadekvátnější superlativ, i ženy

rozjímají nad tím, jak muž umí vyseknout dámě poklonu, jakožto v jiné variantě, jak se muž umí vymluvit na to, že se opil. A spektrum možností otevírající chřtán nekonečna, co umí plně pohltit člověka i s duší, byť jen i tím neblahým tušením, že existuje i „jiná“ možnost, tak i toto tušení začíná posedávat bystrou mysl Petra Č., a proto mu po chvíli dochází, že by mohl svoji minimalistickou konstrukci něčím obohatit. Snad, že by Petr Č. takto uvedl jenom název opusu, jenž by ve smršti oslavných veršů na ni hodlal s druhým nádechem vydechnout? Možná, ale kdyby jen neexistoval v jeho mysli ten fakt, že už samo slovo „hezká“ je atribut, jenž jako Kainovo znamení plně určuje vlastnosti a tedy i osud objektu – v tomto případě té ženy. A tímto sporem múzy a deterministického poznání končí Petrova celková schopnost zodpovědné imaginace, pročez dodává: „no já nevím, vypadáš hezky.“ Feminimní sročení náhle rozpoznalo, že Petr Č. je dobrý kamarád, který věci nazývá pravým jménem, ale vyšších abstrakcí, jež si nárokuje estetika, se mu v tuto chvíli nedostává. Petr Č. se ještě jednou pokusil o dosažení toho cíle, ale nestalo se tak - temnota myslí, dopovaná toho času testosteronem, mu dostatečně zjednodušila vnímání estetiky právě nastupující erekcí. Petr Č. ostudně mění téma a koketně se vyptává na mechanickou konstrukci tohoto elektrického zařízení. Shledává, že aparát sice jest dotován displejem a 3 tlačítkovým ovládáním, ale bez žádných vyšších aspirací na to se stát smart přístrojem. Petr Č. Nakonec ukojeně odchází s vypitou kávičkou a se zážitkem, jež mu bude chvíli vrtat hlavou, ale je spokojený, je přece IT analytik Nonetského obětiště Javy a SQL a ne žádný kavalír.

Hovor žen začal zase tam, kde skončil. Marta mezi nimi na chvíli zůstala, pověděla jim o své motoristické příhodě a taktéž zjistila, že i ostatní

ženy mají se svými partnery podobné zkušenosti, tedy, že se přes jednoslovné přirovnání většinou dál nedostali a hlavně „hezká“ je téměř to jediné, co slychají a je to, jak se patří, už nudné. Martě ale téma kulma moc nevyhovovalo, přece jen nosí často helmu a tak tento výdobytek nemá jak využít, tak se skupinka nakonec rozdělila na menší kultury, vyznávající kulmu, partnerský život, nákupy, víkendové výlety, a to probírají nezávisle na sobě, nicméně všechny dohromady.

V tomto shonu se náhle zjevuje také Terčovka, která si jde nakoupit ovoce a čtvero obložených chlebičků, jakožto dvojkombinaci chutí majících při dobrém svědomí zdravě žijící ženy obelhat rakovinu a ezoterické součotě.

Helena se pokusila při té příležitosti svrhnout téma na sebe. Vzpomněla si na včerejší příhodu z kavárny místního nákupního centra, kde si chtěla objednat k odpolední zahálce kohoutkovou vodu. Číšník se zeptal, jestli chci minerálku, obyčejnou vodu, nebo kojeneckou vodu? Tak jsem chtěla obyčejnou, on se zeptal, jestli chci vodu čistou, nebo fluorovou, draselnou, jodidovou nebo stačí obyčejná kuchyňská sůl? „Já na něj čuměla, jak blázen!“ (To mimochodem číšník svým kolegům potvrdil, když o tom vzápětí barvitě mluvil ku pobavení kuchařského ansámblu.) Tak jsem chtěla čistou. On na to: „Čistou... takže chcete destilovanou vodu?“ A já na něj: „Cože?“ A on, že destilovaná voda se prodává v drogerii. Tak jsme se dohodli na filtrované vodě. A on, že prej jestli to chci filtrovat přes uhlík, keramiku, nebo mi stačí hedvábné plátno. „Doneste mi sklenici obyčejný vody!“ Už jsem na něj byla nasraná. A on: „Přejete si vodu teplou na 60 °C, vlažnou, studenou, s ledem, nebo namraženou?“ Tak jsem řekla studenou. A on prej že: „Přejete si sklenici, konvici, lahev nebo bowly?“ „Grrrrrrrr“ „To byl, dáma promine, můj trapný pokus o žert.“ Tak mi to nakonec donesl. To bylo šílený! Ještě jsem chtěla popelník a on se mě zeptal, jestli budu kouřit doutníky, fajfku či „vulgární“ cigarety? A pak: „Nebo dáma preferuje kouřit jiná „potěšení“? Můžeme připravit salonek.“ Já

na něj čuměla, jak zjara. A pak, když se ještě zeptal: „Nebo dáma preferuje diazepinový prášek na uklidnění – k té sklenici vody?“ Tak to jsem se zvedla a letěla pryč. „Co to bylo za magora?“ pronesla a odmlčela se. A tak Helena hledá odpověď na nové hranice přítelovosti v plénu kolektivní inteligence Nonetského osazenstva IT kurtizán, které i přes zjevné kvality asociací a iracionálních souvislostí, jen stěží uhodne, že ten číšník, v rámci pobavení kavárenského pracovního týmu v sázce inkasoval 1 litr vodky, který následně s pracovním kolegii po zavíračce vychlemtal – a on jako bonus navíc na záchodech vyzvrátil. Plénám dam pokývalo souhlasně hlavou a na chytrých telefonech začalo na internetu hledat nejuvhodnější nabídku té ultimátní kulmy. A tento děj odehrává se v Nonetské kantýně nízkotučných dezertů, oschlého ovoce a kapslované kávy, taktéž zde, kde gurmánsky vysedává partička zasloužilých IT architektů, nudících se IT testerů a nejmlsnějších IT programátorů, kterým jazyk Javovský vyšťavil mozek na troud a všichni tito ušlechtilí korporátní feťáci se sjíždějí cukernatými sladkostmi a nakopávacími energo-drinky.

Ale co se to nestalo? Udeřila 11. hodina a biorytmicky vyhnaný hlad začal dámy nutkavě pudit na oběd.

Terčovka jakožto vyznavačka vyvážené výživy s bio zeleninou a masem bio kuřecím, tepelně zpracovaném na řepkovém bio oleji dnes oběd vyřešila po svém. Nemá na něj čas, protože střet s kadeřnicí se nedá odkládat do nekonečna, musí brzo vypadnout z IT rachoty. Stalo se v 12:15, kdy pracovna Nonetská je oproštěna od zmlsaných, ale jinak hladových IT nádeníků ze všech oblastí IT a dekadentního managementu - tudíž beze svědků, stal se úkaz osudný. V druhém rohu kantýny – této ponuré fontány chorobných chuťových slastí, jejíž vody života